

LAIVAS

No. 36. Metai XII

Rugsējo-Sept. 3, 1932

DFSR valsts
publiskā
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XVI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a .

LUK. 14, 1—11

ANUO metų, Jėzui įeinant į namus vieno parisiėjų vyriausiojo subatoje valgyti, atsitiko, kad jie tykojo Jo. Štai Jo akyvaizdoje stovėjo vienas žmogus sergąs vandens liga. Tuomet Jėzus atsiliepdamas į įstatymo žinovus ir parisiėjus tarė: Ar valia subatoje gydyti? Bet jie tylėjo. Tai Jis ėmė jį, pagydė ir paleido. Atsiliepdamas gi į juos Jis tarė: Jei kieno jūsų asilas ar jautis įkrinta į šulinį, ar ne tuojau subatos dienoje jį ištraukia? Ir į tai jie negalėjo Jam atsakyti. Patėmijęs, kaip pakviestieji rinkosi sau vyriausias vietas prie stalo, Jis pasakė prilyginimą ir jiems tarė: Pakviestas į vestuves, nesisėsk vyriausioje vietoje, kad kartais nebūtų pakviesta garbingesnio už tave, kad tas, kurs tave ir jį kvietė, atėjęs, nesakytų tau: Užleisk šitam vietą! Tuomet tu turėtumei nuraudęs sėstis žemiausioje vietoje. Bet būdamas pakviestas eik ir atsisėsk žemiausioje vietoje, kad atėjęs tas, kurs tave kvietė, tau sakytų: Prieteliau, slink aukščiau! Tuomet tau bus garbės akyvaiz-

L e k c i j a .

EFEZ. 3, 13—21

BROLIAI, Prašau, nenusiminkite dėl mano sielvartų už jus, kurie yra jūsų gyrius. Todėl aš klaupiuos ant kelių prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje gauna vardą, kad Jis duotų jums sulig savo garbės turtais sustiprėti jėga per Jo Dvasią ir vidujinį žmogų, kad Kristus tikėjimu gyventų jūsų širdyse, ir kad jūs būtumėte suprasti draug su visais šventaisiais, koks yra platumas, ilgumas, aukštumas ir gilumas, taip pat pažinti perviršijančią visokį žinojimą Kristaus meilę, kad būtumėte pripildyti viso Dievo pilnumo. Tam gi, kurs savo veikiančia mummyse jėga gali padaryti be paliginimo daugiau, kaip prašome ar išmanome, Jam tebūnie garbė Bažnyčioje ir Kristuje Jėzuje per visų amžių kartas. Amen.

doje sėdinčių draug prie stalo. Nes kiekvienas kurs save aukština, bus pažemintas, ir kurs save žemina, bus paaukštintas.

PRAŠO PASIMELSTI

Iš niekur pagalbos nesulaukiant ir darbo nebegaunant, prašome "Laivo" skaitytojų mūsų vargšų intencija sukalbėti "Sveika Marija!...

Bendroji Maldos Apaštal. Intencija

Rugsėjo mėn., 1932

Šv. Tėvo Pijaus XI patvirtinta ir
palaiminta

Kryžiaus Meilė

Pirmuose Krikščionijos laikuose, Apaštalai skelbė Kristų Nukryžiuotąjį už mūsų nuodėmes ir kad vienintelis būdas atsiekti išganymą ir amžiną gyvenimą tai yra savęs atsižadėjimas, imti savo kasdieninį kryžių ir sekti Kristų.

Kada nuodėmė atsirado pasaulyje, žemė tapo nuliudimo ir ašarų pakalnė. Kaip tamsūs debesys, skausmai ir vargai, rūpesčiai ir kentėjimai, nuovargiai ir sunkenybės apgulė taip gražią žemę ir jos niekad neapleidžia. Žmonės dabar yra ašarų vaikai ir dejuoja po kryžiaus našta. Nuo šios naštos nėra jokios dispensos. Kentėjimas, jei prie jo aukštesnioji ranka neprisideda, greičiau blogu nei geru žmogų padaro.

Dieviškasis Išganytojas, savo išmintyje, matė, kad gera palikti atpirktąjį žmo-

gu dejuoti po kentėjimų jungu. Jis savo ištikimiams tarnams pridėdą dažnai dar ypatingus bandymus. Iš to mes galime teisingai išvesti, kad kentėjimai, kokios nors rūšies jie nebūtų, didelę svarbą turi tame plane, per kurį Viešpats savuosius į amžinąjį gyvenimą veda! Dvasiškieji mokytojai sako: — “Kryžius yra dangaus raktas; jis yra upelis, kuriuomi malonės į mus plaukia; jis yra gyvenimo medis, prie kurio šaknų dorybės auga.” Tie žodžiai pirmaisia tinka tikrajam kryžiui, ant kurio mūsų Atpirkėjas didžią atpirkimo auką atidavė Dievui. Bet antroje vietoje jie tinka taip pat ir kryžiui dvasiškoje prasmėje, tai yra, kentėjimams, kuriuos mes teisingoje dvasioje, vienybėje su Kristumi, nešame; tada jie bus dalelės tikrojo Jėzaus Kristaus Kryžiaus. Šventas Augustinas taip šaukė: — “Viešpatie! čia plak, čia degink; bet man atleisk ant amžių.”

Mūsų Išganytojas ant savęs paėmė visą žemiškojo gyvenimo vargą su visa jo kartybe. Jis tai padarė iš neapsakomos mūsų meilės. Ir ta meilė visų pirmiausiai Jį patraukė vargo duona su mumis dalintis. Kadangi Jis norėjo visus žmogaus gyvenimo kentėjimus pašvęsti, todėl Jis visus žemiškuosius kentėjimus, su visa jų kartybe, ant savęs paėmė.

Norint Dievui geriau patikti, mes turime visus mums vargus bei bandymus uždėtus su noru priimti ir kasdien juos nešti. Įvairūs bandymai ir kentėjimai, kuriuos Jis ant mūsų daleidžia, apmalšo tuos palinkimus ir mūsų atidą nuo jų atkreipia. Sunkiose valandose nėra pas mus visai noro eiti paskui žemus širdies palin-

kimus. Gyvenimas be kentėjimų yra tai dirva, kurioje blogi palinkimai kuogeriausiai tarpsta. Daugybė Šventųjų tik kentėjimais ir priešingumais, nuo Dievo siųstais, priėjo prie to, kad galėjo savo pagaidimus suvaldyti. Įvairūs priešingumai ir bandymai turi pagal Dievo valią, mūsų širdį nuo žemės atitraukti ir į dangų pakelti. Mes labai esame palinkę savo širdį prie žemės laikyti, ir to ieškoti, kas mums patinka, kas toje valandoje malonų patenkinimą suteikia. Nežiūrint viso to, imkite tą kryželį su kantrumu ir neškite per visą gyvenimą šioje ašarų pakalnėj. Kitame gyvenime už tai mums bus duotas gausus užmokestis.

Žmonių mintys nedasiekia, kada jie stengiasi surasti kentėjimų priežastis žmonių gyvenime. Jie žino, kad nuo kryžių negali išsisukti; jie žino kad bandymai ir kentėjimai jų kelius užstos; tai jie ne tik ką su kantrybe nori nešti kryžių, bet jį mielai priima ir myli. Žmonės tik tada pradeda suprasti Mūsų Viešpaties pasakymą, jog Mano jungas yra saldus ir Mano našta lengva, kada jie su mielu noru pradeda imti savo kasdieninį kryžių.

Mes tą pamokinį galime rasti visų Šventų gyvenime. Jie su Dievo malonų pagalba išmoko mylėti tą ką žmogiškoji prigimtis nekenčia. Dabartinė šio pasaulio padėtis ir iššaukė mūsų Šventą Tėvą Maldos Apaštalavimo narių prašyti, melstis už visą žmoniją, kad jie surastų kryžiaus meilę ir taip pat surastų meilę link visų savo priešų. Pats Dievas sako: — "Aš kuriuos myliu, baru ir plaku."

ŽODIS PROMOTORIAMS

Gerbiamieji Promotoriai:

Jau vasaros atostogų laikas artinas prie galo. Tikimės, kad per vasarą jūs nemaža naudą esate padarę. Dabar jūs turėtumėt imtis darbo su visu smarkumu, nes esate pilni naujų jėgų ir energijos. Kai kurie gal galės patiekti naujų suma-

nymų bei idėjų kada jūs turėsite susirinkimą.

Mes nuolatos raginame mūsų Promotorius imtis ypatingo užsiėmimo Katalikišku Auklėjimu. Kiekvieną vasarą birželio mėnesį, tūkstančiai ir tūkstančiai mūsų Katalikų vaikučiai baigia ir išeina iš miestieškų mokyklų. Nuolatos didėjantis didelis skaičius lanko aukštesnes mokyklas (High Schools). Bet daugumas Katalikų tėvų vaikai eina į tas mokyklas kur jokio tikėjimo dalykų nėra aiškina. Kiekviena Maldos Apaštalavimo kuopa ir kiekvienas Promotorius turėtų rūpintis, kad tie vaikučiai ir mergaitės būtų ištikini savo Katalikų tikėjimui.

Didelis šių dienų obalsis tai ir yra auklėjimas. Tai yra teisybė ir ištikrųjų reikalingas. Jei pasaulis reikalauja auklėjimo, tai Katalikų Bažnyčia kur kas daugiau reikalauja. Žmogus gyvenantis pasaulyje turi daug užsiėmimų, kurie nereikalauja mokslo bei parodymo, kai antai, vienas žmogus gali prie darbo prižiūrėti 10,000 vyrų, kurie nėra mokytai. Bet Katalikų Bažnyčia iš kitos pusės, ant savo vaikų uždėda sunkias pareigas iš kurių kiekvienas turi turėti nors šiek-tiek suprati- mo. Štai pavyzdžiui, Bažnyčia įsako mums melstis. Malda savyje reikalauja Dievo pažinimo, pažinimo mūsų reikalų ir pažinimo kaip mūsų sielas pakelti link Dievo; nes malda ir yra sielos pakėlimas. Bažnyčia įsako mums prisirengti prie išpažinties. Tas savyje turi Dievo įstatymo žinojimą, idant mes galėtume save iš-tirti kuriuose dalykuose mes esame nusidėję. Mes patys save iš-tirdami galime ir mūsų nuodėmes suieškoti. Štai kokiu būdu Katalikiškas auklėjimas yra mūsų vaikučiams naudingas ir reikalingas. Katalikų tėvų vaikai šiuos dalykus negali išmokti bei žinoti, jei jie lankys nekatalikiškas mokyklas. O dar kas blogiau, jie gali išmokti neapykantą link katalikiško tikėjimo. O tas labai lengvai atsitinka

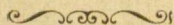
jaunam. Vieną kartą Anglijos valdžia išleido įsakymą komisijai peržiūrėti visas Katalikiškas mokyklas, nes jie per daug rūpinasi tikėjimo dalykais o svietišku mokslu mažai užsiima. Ir kai jie visas katalikiškas mokyklas apžiūrėjo, jie pranešė, kad niekur kitur nėra tiek daug svietiškų mokslų dėstoma kaip tose mokyklose kur mokina broliai vienuoliai ir seserys. Ta komisija turėjo taip sakyti, nes tai buvo teisybė. Miestiškosiose mokyklose, mokytojai statydavo pasaulinių dalykų mokslą pirmoj vietoj, o tikėjimą antroj. Mes tą matome ir šiais laikais. Nekartą būva per radio žodžių syliabavimo kontestas (Spelling contest). Juose visos mokyklos gali dalyvauti, katalikiškos ir nekatalikiškos. Pažvelk į rezultatus ir ką randi. Štai, kad ta katalikiška mokykla gavo pirmą, antrą, trečią dovaną ir taip toliau. Aiškiai parodo, kad katalikiška mokykla nežemiau stovi už valdišką.

Žinoma, katalikams yra labai sunku užlaikyti valdiškas ir katalikiškas mokyklas. Bet vis nežiūrint tų sunkumų, kada mes pradėdame svarstyti ką mūsų vaiku-

čiai gauna katalikiškose mokyklose ir ko kitur negauna, ir kai pradėdame svarstyti, kad vien tik katalikiška mokykla gali išmokyti mūsų vaikučius kaip dangų pasiekti, tai mes nesibijome padaryti šį pasiaukojimą. Tai ir nuo šio laiko, leiskime savo vaikučius į katalikiškas mokyklas ir remkime tas įstaigas kiek mes išgalime. Už tai mus lauks didelis užmokesnis danguje.

Kiekvienas vaikas bei mergaitė turėtų prigulėti prie Maldos Apaštalavimo. Promotorių užduotis tada būtų prižiūrėti, kad visi dažniau eitų prie Sakramentų. Lai Dievas duoda tą dieną, kada visi vaikučiai ir mergaitės eis prie Sakramentų kas savaitė.

Misijų maldos apaštalavimo INTENCIJA rugsėjo mėnesyje yra katalikiškojo veikimo bei katalikų akcijos prasiplėtimas misijų šalyse. Katalikiškas veikimas yra tai katalikų pasauliečių organizuotas bendradarbiavimas su dvasiškija, kuriai katalikai pasauliečiai eina savąja iniciatyva talkon tikėjimo platinimo reikaluose.

Švč. Marijos Išmintis

Kaip tai neišpasakomai geras yra Dievas! Jis ne vien mus sutvėrė, paskirdamas mus amžinajai laimei danguje, ne vien tik atpirko mus iš piktosios dvasios vergijos, mirdamas ant kryžiaus, bet dar, gerai žinodamas mūsų silpnybes, patiekia mums įvairiausių priemonių, kuriomis naudodamies galėtumėme tikriau pasiekti savo galutinąjį siekį! Jis brukte brukta mums veikiančiąją malonę, kad užeitumėme ant išganymo kelio; ją priėmusių sieloje Jis pats apsigyvena ir savo pašvenčiamąją malonę kelte kelia mus

aukštyn! Apsigyvenusi mummyse Šventoji Dvasia patiekia mums dieviškųjų dorybių, kad mes, jose besilavindami, susijungtumėme su Dievu; paduoda pamatines dorybes, kurios, protui pavedamos mūsų jausmines užgaidas, prašalina atskiriančias mūs nuo Dievo kliūtis! Dar ir šito negana! Šventoji Dvasia pašvenčiamoje malonėje esančias sielas apdovanoja savo septyniomis dovanomis, arba sielos gabumais, kurie verčia sielą lengvai pasiduoti Šventosios Dvasios apšvietimui ir vadovybei. Jos tai patraukia mūsų sielą

prie Dievo, ištobulina ir išdalina ją ir šiuomi palengvina Šventajai Dvasiai daryti mums įtakos. Kaip kad žemesniose mokyklose mokslas priruošia mokinio protą prie aukštesniųjų mokslų, taip lygiai ir Šventosios Dvasios dovanos padeda žmogui lavintis aukštesnėse viršprigimtinėse dorybėse.

Apie šitas dovanas mini jau ir pranašas Izaijas, pranašaudamas apie Jėzų (Iz. XI. 2-3): "Viešpaties dvasia nusileis ant jo, išminties ir supratimo dvasia, parties ir stiprybės dvasia, mokslo ir maldingumo dvasia, ir jis pasidarys pilnas Viešpaties baimės dvasios."

Išminties dovana padaro tą, kad mes tikrai pažįstame liglaikinių gerybių nykumą ir viename tiktai DIEVUJE regime aukščiausįjį gerą.

Daug žmonių visą savo gyvenimą vargsta diena-naktis, besilavindami pasauliniuose moksluose ir nuveikia ne retai įstabių dalykų; ir žmonės stebisi jais ir stato jiems paminklus. Kiti vėl iš kailio neriasi visą gyvenimą, kad tik juo daugiau siai išnaudotų žemiškus smagumynus; žmonės ir šitokiais neretai stebisi ir stengiasi pamėgdžioti! Tačiau, Saliamonas, kursai viso galimo buvo prityręs, visa šita vadina "tuštybių tuštybė!" (Eccl. I. 2). Gi šv. Paulius (Pil. III. 8-11) visa šita prilygina prie mėšlo, sakydamas: "Taip, aš visa laikau nuostoliu dėl prakilnaus pažinimo mano Viešpaties Jėzaus Kristaus. Dėl Jo aš išsižadėjau visako ir laikiau lyg mėšlu, kad laimėčiau Kristų ir būčiau rastas jame kaip turįs ne savąjį teisumą, kurs ateina iš įstatymo, bet tą, kurs suteikiamas tikėjimu į Jėzų Kristų, teisumą iš Dievo, parentą tikėjimu, kad pažinčiau jį, jo atsikėlimo jėgą ir dalyvavimą jo kentėjimuose, pasidarydamas į jį panašus mirtimi, kad kaip nors pasiekčiau atsikėlimo iš mirusiųjų."

Kai saulė leidžiasi žemyn, tai šešėlis darosi didesnis, gi vidudieny jis darosi

trumpiausias. Šitai lygiai yra ir su žmogumi. Juo toliau nuo jo Šventoji Dvasia juo labyn jojo akyse auga žemiškieji liglaikiniai dalykai; tačiau, kai Šventoji Dvasia užima jojo širdyje viduriniąją vietą, tai jojo akyse visai sumažėja pasaulis ir visi žemiškieji reikalai.

Išminties dovana, anot šv. Jono (I Jon. II. 27) pamokina visų dalykų. Šventosios Dvasios pamokintas žmogus tampa dvasiškas, t. y. jojo protas tokiu būdu apsišviečia ir jojo palinkimai taip susitvarko, jog jis "visa išmano" (I Cor. II. 15), ne tiktai atskirdamas gera nuo pikta, tiesą nuo klaidos, bet ir sutvarkydamas visus savo veiksmus galutinąjį siekio, t. y. amžinosios laimės, žvilgsniu. Juomi vadovauja visų pirma meilė Dievui ir artimui.

Kaip kad švenčiausioji Marija buvo atsižymėjusi didžiausiu meilės dorybės laipsniu, taip lygiai Ji buvo apdovanota ir brangiausiaja išminties dovana. Ar mes prisiminsime Apreiškimą, ar Aplankymą, ar Atradimą, ar Galilejos Kaną, ar, pagaliau, Stovėjimą po kryžiumi, tai pamatysime, jog Ji visur ir kiekviename atsitikime lyg kad kokia nuojauta galėdavo atskirti dangiškuosius dalykus nuo pasauliniųjų ir visus savo darbus ir mintis atkreipdavo Dievop tokiu tyru būdu, koksai gali kilti tiktai iš dieviškąja meile perimtos sielos! Šita išmintis buvo pripildžiusi Josios sielą nepalyginamuoju saldumu ir meilumu ir pridudavo dangiškojo švelnumo visiems Josios išoriniams judėjimams. Gi tai apie šitą išminties dovaną yra parašyta: "Įeidamas į savo namus aš ilsėsiuos draug su jąja, nes jos draugystė neturi kartumo ir gyventi su ja ne nuobodis, bet pasigerėjimas ir džiaugsmas" (Išm. VIII. 16).

Tikroji išmintis atspindi septynias viršprigimtinės ypatybes, ant kurių ji stovi lyg kad ant šulų. Šv. Jokūbas šitai jās aprašo (III. 17): "Išmintis iš aukštybių yra visų pirma drovinga, daugiau, tai-

ki, romi, palanki, pritarianti gerumui, pilna gailestingumo ir gerų vaisių, nedaranti skirtumų, be veidmainystės.”

Šitokių tad šulų buvo atsirėmusi Švenčiausios Marijos išmintis. Kaip kad iškilmingas bokštas savo viršūne tvirtai ir galingai siekia dangaus paskliaučių, taip lygiai ir šita skaisčiausioji Marija, plna dieviškosios išminties, be paliovos keldavo savo selą į viršprigimtinius dalykus ir didžiausiu karštumu apsvarstydavo Aukščiausiojo žodžius. Visos Josios mintys svajodavo po dangaus aukštybes, kur kartu su dangiškomis dvasiomis Ji garbindavo Viešpaties kelius, stengdamasi patikti Aukščiausiajam. Iš tikrųjų galima pasakyti, jog Joje, lyg kad kokiuose namuose, apsigyveno išmintis, kaip tai sako Išminties Knyga (IX. 1): “Išmintis pasistatė sau namus; ji iškirto septynius šulus.” Šio dėlei ir Bažnyčia meldžiasi į Ją, kaipo į “Išminties Sostą.”

Deja! kaip toli gražu nepanaši pasaulinė išmintis, kurią šv. Jokūbas III. 15) neabejoja pavadinti “kūniška, velniška!” Tiesa, pasaulio išmintis yra uoli, bet šis uolumas pilnas nuodų, visur kur sklei-

džiančių vaidus ir suirutę. Ji ieško apgaulių ir vylių; ji pilna išdidumo ir akiplėšrumo, palinkusi piktan iškreipti kiekvieną artimo žingsnį; ji pilna veidmainystės ir keršto; josios tikslai tai visur skleisti suirutę, betvarkę; ji veda tiesiog prie amžino žlūgimo. Kaip kad diena skiriasi nuo nakties, kaip gyvenimas yra skirtingas nuo mirties, taip lygiai ir dieviškoji išmintis skiriasi nuo pasaulio išminties! Prie šitos paskutiniosios tikrai galima pritaikinti Patarlių žodžius (XIV. 12): “Yra kelias, kurs rodosi žmogui teisus, bet pagaliau jis nuveda į mirtį!”

Šiandieną pasaulis išjuokia visus tuos, kurie glaudžiasi prie Dievo pagalbos ir prie Švenčiausios Marijos, šitos “Išminties Sosto” užtarymo, akiplėšriškai išniekina pamaldumą, nuolankumą, skaistybę ir atsižadėjimą savęs, o nenori suprasti, jog tai tikroji išmintis, kuri tiek mokslinčių vertė ieškoti apšvietimo po Kryžiumi, prie “Išminties Sosto” kojų ir privedė prie to, kad ir patys akiplėšros nulenkia norom-nenorom savo galvas prieš anų nuveiktus darbus!

* * *

Kain. Pr. J. Vaitukaitis

Pie Pellicane, Jesu Domine...

Akmens uolose, iškilusiose okeane, pelikanas įsitaisė lizdą. Veltui jis ieško maisto jaunikliams. Visur tuštuma ir akmens uolos; ir jis nieko neranda pasotinti savo jauniklių, kurie plačiai atvėrę savo snapus, maldauja maisto. Jie atrodo badaujį. Savo nusivylime, kad niekur nesuranda maisto jaunikliams, pelikanas perplėšia savo krūtinę, kad jaunikliai neprazutų iš bado ir galėtų jiems duoti šilto savo kraujo jų atgaivinimui ir maitinimui. Pelikanas pats aukoja savo gyvybę, bile tik

jaunikliai išliktų gyvi ir gyventų.

Didis Švč. Eucharistijos garbintojas, Tomas Akviniėtis, tur būt prisiminė tą legendą apie pelikaną, kai jis sveikino Eucharistinį Išganytoją kilniausiojo Jo pasiaukojimo žmonijos išganymui tais žodžiais: “*Pie Pellicane, Jesu Domine...*” Nes, ištikrųjų, V. Jėzus — Savo meilimumu, Savo pasiaukojimu ir Savo atsidavinu eina iki beribių galimybių ir viršum visa to, kad tik išgelbėjus žmoniją nuo pražuties. Tame realizuojasi gražūs Šv.

Augustino išsireiškimai: "Nors Dievas yra visažinantis, Jis nežinojo nieko geresnio duoti; nors Jis yra visagalingas, Jis negalėjo daugiau duoti: nors Jis yra beribio gausumo pilnas, Jis neturėjo ko kito duoti."

Jo gerumas reiškiasi visais amžiais. Šventoje Komunijoje Dieviškasis Pelikanas maitina Savo vaikus Jo paties Kūnu ir Krauju. Jis yra G y v e n i m o D u o n a. Visagalis Dievas ateina pas mus; V. Jėzus, garsiausias Stebukladaris, kilniausias ir meilingiausias iš visų žmonijos vaikų, mylimas Dangiškojo Tėvo Sūnus — mums duoda Savo Kūną ir Kraują, kaip maistą. Visa to atjautimas yra toks samoningas ir galingas, kad tuojau teikia mūsų nevertumo mintį Jį priimti į savo širdį nuodėmingomis lūpomis. Kuo labiau artėjame prie Dievo, tuo ryškiau suprantame, jog esame paprasti tik miruoliai.

Betgi V. Jėzus trokšta, kad mes eitume pas Jį, kad mes eitumėm valgyti Jo Duoną ir gerti Jo Vyną. Tuo atžvilgiu Jis neužvylė mūsų. Tai buvo sinagogoje Kaparnaume, tą pačią dieną po stebuklingo duonų padauginimo. Žmonės negalėjo suprasti, kaip Jis pasotino penkis tūkstančius alkanųjų asmenų tik su penkiomis duonomis. Tačiau, Jis prašalina jų mintis nuo žemiškosios duonos ir atvaizduoja kitą, antgamtinę Duoną, kurią Jis norėjo jiems duoti. "Darbuokitės ne dėl žūnančio valgio, bet dėl pasiliekančio amžinajam gyvenimui, kurio jums duos žmogaus Sūnus... Kas valgys tos duonos, bus gyvas per amžius; duoną gi, kurios aš duosiu yra Mano Kūnas už pasaulio gyvenimą" (Jon. VI, 27, 52).

Ir nors Jis žinojo, kad klausytojai buvo visi nustelbti ir nenuvokė, ką Jis garsina, betgi Jis neatmainė nė vieno Jo prižadų žodžio ir galingai vėl pagrišo, aiškiai nurodydamas: "Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums, jei nevalgysite žmogaus Sūnaus Kūno ir negersite Jo Kraujo, netu-

rėsite savyje gyvenimo. Kas valgo mano Kūną ir geria mano Kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš prikelsiu jį paskutinėje dienoje" (Jon. VI, 54-55). Ir kai nustelbimas sinagogoje buvo didesnis ir net Jo apaštalai kraipė savo galvomis, nesuprasdami lig šiol negirdėtos Jo kalbos. Jis jiems davė progos pasirinkti vieną iš dviejų: arba įtikėti į Jį arba Jį apleist.

Čia Išganytojas vaizdavo tik prižadą. Dar apaštalai nenuvokė, kad Jo žodžiai pataps tikruma, realumas. Tačiau, Dievui rėdant, Jo žodžiai gyveno, tapo tikroji tikruma. Tai visa pilnai reiškiasi žmonijos išsiilgimu prie Dievo ir Dievingumo! Nes giliai žmogaus širdies gelmėse tūno bei gyvuoja išsiilgimas prie Dievo. Žmonija apeina visą žemę, klausia ir ieško savo Dievo. Patį Dievas sutvėrė mūsų pačių sielą, kuri panašėja Jo panašumui, lygiai, kaip kūdikis yra panašus į savo tėvą. Taigi, mūsų siela nuolatais ilgiasi savo namų, kur gyventų su Dievu. Pradžioje namai buvo Rojuje ir Dievas buvo arti žmogaus; dėl to ir žmogaus laimė buvo tobula.

Antru kartu toji laimė atėjo pas žmones, kai Dievo Sūnus nužengė žemėn ir kaip Dievas gyveno žmonių tarpe. Tie, kurie Jį pažino ir Jį mylėjo, buvo laimingi. Jie prisirišo prie Jo visa savo siela ir didžiu širdies nuliūdimu žvelgė į besiantinančią atsiskirimo valandą. V. Jėzus permatė sutrintas ir nuliūdusias jų širdis dideliu gailesčiu. Kai draugams reikia atsiskirti, jie vienas kitam palieka atminimą, gal savo paveikslą, kurs primintų atsiskyrusį bendramanį. V. Jėzus taip pat paliko atminimą pirm Savo atsiskirimo, tik tokį atminimą, kokį tik Jis pats galėjo duoti ir palikti.

"Aš nepaliksiu jūsų našlaičiais!" Dėl jūsų aš aukosiu viską, net kilniausią Savo meilės auką. Aš jums duosiu viską, aš jums duosiu Patį Save. Aš pas jus ateinu Šventoje Komunijoje, kad būtumėte tvir-

čiausia sujungti su Manim. Su dideliu išsiilgimu aš troškau tos Vakarienės, tos Šv. Komunijos dalinimosi su jumis visais.

*V. Jėzus trokšta ne Tabernakulo,
bet mūsų širdžių*

Tokiais sumetimais V. Jėzus paėmė duoną į Savo rankas Paskutinėje Vakarienėje, laimino ir ją laužė; V. Jėzus laimino duoną kilniausiais ir švenčiausiais žodžiais: “Imkite ir valgykite, tai yra Mano Kūnas.” Taip pat V. Jėzus paėmė vyno taurę į Savo rankas ir tarė: “Visi gerkite iš jos... Ta taurė yra naujoji sandora Mano Kraujuje, Kurs bus už jus išlietas” (Luk. XXII, 20).

V. Jėzus nesakė: “Paimkite Mane ir padėkite į Tabernakulą; paimkite Mane ir ‘talpinkite į Monstranciją; paimkite Mane ir iškilmingoje procesijoje neškite Mane gatvėmis ir viešvėmis.” Tačiau Jis aiškiai pažymėjo, sakydamas: “Imkite ir valgykite!” Jis nori, kad mes Jį valgytumėm. Tai yra Jo valia. Jo išsiilgimas yra ne dėl Tabernakulo vienatvės, ne dėl auksu spindinčios Monstrancijos ir ne dėl iškilmingųjų procesijų su muzika ir giesmėmis; *Jis yra išsiilgęs susivienyti, susijungti su mumis.* Tabernakulas yra tik mūsų širdies patraukimas. Ten Jis trokšta susijungti su mūsų meile, Jis trokšta gyventi mūsų širdyse ir mums teikti išganingųjų Savo malonių.

V. Jėzus gerai žinojo, kad Jis turės dalintis su vargingais žmonėmis, su nusidėjėliais. Tačiau Jis negalėjo nuo jų atitolinti Savo meilės. Jis visada buvo prietelis nusidėjėliams, vargšams, neturtėliams ir ligoniams. Jis ir dabar negali nieko užvilti. Taigi, skubėkite ir eikite pas Jį **V I S I** :—

Jūs, neturtėlai, skubėkite pas V. Jėzų, nes Jis pats yra neturtėlis, o pripildys jūsų sielas beribiais dvasios turtais;

Jūs, ligoniai, skubėkite pas V. Jėzų, nes Jis yra geriausias gydytojas jūsų sieloms;

Jūs, nusidėjėliai ir apsunkinti nuside-

jimais, skubėkite pas V. Jėzų, o pas Jį surasite nuodėmių atleidimą, nes Jis dar neatmetė nė vieno atgailojančio nusidėjėlio;

Jūs, vienatvėje, išsiilgę ir apleisti, skubėkite pas V. Jėzų, nes Jis dalinsis jūsų vienatve, išsiilgimu ir sielvartais;

Jūs, nekaltai persekiojami, skubėkite pas V. Jėzų, o surasite suraminimą, nes Jis geriausia supranta viską ir žino jūsų nekaltumą.

Kartais saulė gražiausia nušvinta visoje savo garbėje prieš patį nusileidimą. Ir visur skleidžia maloningus ir gaivinančius savo spindulius, atsisveikinadama tyliame dėkingume ir palaimintame atsiminime. Išganytojo grįžimas į Dangiškuosius Namus argi nepanašus į tokį saulėleidį? Nes, mirdamas žiauriaja mirtim ant Kryžiaus, Išganytojas visiems parodė beribę Savo meilę ir gerumą, lygiai, kaip Amžinoji Saulė, savo spinduliais visiems laikams nušviečia kelią visų kraštų gyventojams į amžinosios laimės gyvenimą. Betgi už tai visa V. Jėzus turėjo Dangiškajam Tėvui atsilyginti Savo Kūnu ir Krauju.

Pie Pellicane, Jesu Domine... O V. Jėzau, Meilingasai Pelikanai...

* * *

VATIKANAS. — Už švenčiausiojo Sakramento lankymą šventasis Tėvas Pijus XI padidino atlaidus. Šventojo Tėvo nuosprendy tarp kitko yra pasakyta:

“Visi tikintieji, kurie yra nužemintos širdies, gali gauti 10 metų atlaidų kiekvieną kartą, kada jie aplanko švenčiausiąjį Sakramentą ir sukalba penkius poterius (5 Tėve mūsų, 5 Sveika Marija ir 5 Garbė Dievui) ir vieną poterių šventojo Tėvo intencijai.

“Toliau, visuotinius atlaidus kartą per savaitę gali pelnyti tie, kurie daro tikrąją atgailą, yra priėję išpažinties ir priėmę Komuniją, lanke švenčiausiąjį Sakramentą kasdien per savaitę ir sukalbėję aukščiau minėtus poterius.”

KATALIKŲ PASAULY

ISPANIJA. — Pastarajam ispanų sukilime prieš vyriausybę katalikų vadai nedalyvavo, nes ten buvo išimtinai monarchistų sukilimas prieš respubliką. Steigiamojo susirinkimo katalikai atstovai (priklausantieji agrarų partijai), kada gavo žinią apie sukilimą Sevilleje, nusprendė griežtai stovėti už respubliką ir remti vyriausybę.

Katalikų leidžiami laikraščiai taip pat pasisakė už respubliką.

Todel, kada Sevilleje radikalai pradėjo pulti ir naikinti monarchistų namus, jie podraug atsisuko ir prieš bažnyčias. Tada vyriausybė įsakė kariuomenei visomis priemonėmis apsaugoti bažnyčias. Tas tuojau įvykdyta.

Tik kai kur del pačios policijos apsilaidimo bažnyčios nuo radikalų nukentėjo.

LONDONAS. — Pirm 4 metų londoniečiams lietuviams pirmą sykį surengė Motinos Dieną "Rūtos" draugija, taip šiemet ta pati Rūtos dr-ja įvykdė ir Tėvo Dieną. Jos gi iniciatorium buvo neseniai (liep. 18 d.) atsisveikinęs su Londonu kun. K. Matulaitis (jaunesnysis). Kas matė paskutinį kartą šiemet Motinos Dieną Londone lietuvių klube sako, kad londoniečiai ir sugeba ir kiekvienos šeimos Tėvą pagerbti ne blogiau už motiną. Iš ryto vaikučiai priėmė Komuniją. O kas svarbiausia, kad vaikai patys pirmą kartą giedojo lietuviškai "Jėzau prie manęs ateiki" ir "Garbinkime Švenč. Sakr." Netikėtai užgirdę bažnyčioje vaikus, kurie visi mokosi juk anglų mokykloje, giedant lietuviškai, žmonės taip pradžiugo, kad daugelio akyse iš malonaus susijaudinimo net ašaros pasirodė. Per sumą kun. Mažonas pasakė pamokslą tema "Gerbk tėvą ir motiną savo."

Popiet 4 val. Lietuvių klube buvo ypatingai malonus susirinkimas. Tėvų ir vaikų susirinko per 200. Rūtos pirmininkas p. J. Sleznickas atidarė susirinkimą, kle-

bonas kun. Mažonas pradėjo nuo "Tėve Mūsų" maldos, o už mirusius tėvus pakvietė sukalbėti "Amžiną atilsį." P. Sleznickas paskaitė iš kun. Matulaičio (senojo) laiško ištraukas su linkėjimais (Susirinkusieji nutarė atsakyti buv. tiek metų klebonui atatinkamu raštu). Iš kalbėtojų kurie visi tokiu ar kitokiu būdu kėlė tėvo reikšmę, paminėsime: parapijos pirmininką p. A. Rudževičių, šv. Onos dr-jos pirkę O. Ludžiuviene, sporto mergaičių vardu p. Kairį, Dramininką Bulaitį, Dr-jų Federacijos pirmą p. Lingį. Tarp tų gražių prakalbų giedojo ir dainavo vaikų ir antras, parapijos chorai. Vaikučiai dainavo: "Ant tėvelio dvaro", "Išėjo tėvelis į mišką," "Avizėlės", "Seni, seni, duok tabokos," "Trys sūneliai" ir puikiai pašoko suktinį, kuo davė ir suaugusiems pavyzdį branginti mūsų tautiškus šokius. O parapijos choras po keletos dainų užtraukė tėvams "Ilgiausių Metų." Iš "Rūtos" malonės kun. Mažonas apdalino vaikučius saldainiais, su kuriais jie nuėjo arbatos gerti o palikę vyresnieji užbaigė iškilmes Rūtos pirmininko ir kun. klebono pasigerėjimo bei padėkos žodžiais.

VATIKANAS. — Šventasis Sostas iš pasitikimų šaltinių patyrė, kad Rusijos sovietų valdžia slapta nusprendė ateinančiais metais visoje Rusijoje uždaryti ir naikinti katalikų bažnyčias. Sakoma, bus palikta apie 20 bažnyčių, iš kurių aštuoniomis galės naudotis išimtinai vokiečiai katalikai. Ir šios bažnyčios bus paliktos tik laikinai.

Sovietai sako, kad katalikų bažnyčių "likvidavimas" turės būti įvykdytas iki gruodžio 31 d., 1933 m.

Rusijoje gyvena daugiau kaip du milijonai katalikų. Aišku, jie liksis be Dievo namų, bet Dievo Apvaizda jų neapleis.

Sovietai savo velnišką darbą vykdo slapta manydami, kad apie jų tuos piktuosius darbus pasaulis nežinos.

Mūsų Darbai

Marijonų Vienuolija Amerikoje turi savo naujokyną Marian Hills, Hinsdale, Illinois vienuolyne, kuriame kandidatai į marijonus turi išbūti, besilavindami dvasiniame gyvenime, ištisis metus, kad galėtų priimti Marijonų Vienuolijos pirmuosius metinius skaistybės, neturto ir klusybės apžadus. Šiais metais švč. Marijos Škapliernos dienoje pirmuosius apžadus padarė: Petras Balinskas iš Mount Carmel, Pa., Antanas Miciūnas iš Chicago, Ill., (Brighton Park), Albinas Versiackas iš Lowell, Mass. ir Juozas Augūnas iš Worcester, Mass. ir dabar švč. Marijos Žolinės šventėje buvo prie pirmųjų apžadų prileisti: Stasys Aleksandravičius iš Chicago Heights, Ill., Vincas Karlonas ir Vincas Parulis, abu iš Worcester, Mass., Juozas Liolia iš Brockton, Mass. ir Andrius Stepanavičius iš Bridgeport, Chicago, Ill. ir taip šią vasarą Amerikos Marijonų skaičius padidėjo devyniais naujais broliais vienuoliais. Naujokyne yra devyni broliai ir vienas kunigas, viso dešimt asmenų. Marijonų Vienuolija priima ir užlaiko ir be apžadų įvairiems patarnavimams atlikinėti tinkamus vyrus, kurie vadinasi "agregatai," jais gali būti visokio amžiaus dori vyrai, pripažinti Vienuolijos Vyriausybės bendrame gyvenime naudingais darbininkais, su kuriais yra padaroma tam tikra sutartis. Agregatai, gauna iš Marijonų Vienuolijos pilną išlaikymą, dvasinę globą ir po mirties tikrą krikščioniškąjį patarnavimą.

Norintieji į Marijonų Vienuolyną įstojimo sąlygas sužinoti, tesikreipia šiuomi antrašu: Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois.

CHICAGO, ILL.

Pp. Liubartų gražiame sodne liepos 24 d. Kolegijos Rėmėjų Archer Hights 41 skyrius tikslu savo Dvasios Vadą pa-

gerbti surengė malonų suvažiavimą, kuriai davė gryno pelno \$41.80. Ši dovanėlė rugpiūčio 20 d. per skyriaus mėnesinį susirinkimą viešai įteikta Dvasios Vadovui, kuris dėkodamas už padarytą malonumą paskyrė šią dovanėlę drauge su pasveikinimu įduoti *Kolegijos Rėmėjų Šeštam Scimui*, būsiančiam Chicagoje spalio mėnesio 23 d. *Rap.*

* * *

MARIAN HILLS, MARIJONŲ KOLEGIJOS FARMA, HINSDALE, ILL.

Darbo Dienoj rengiamas išvažiavimas pirmojo dešimtmečio paminėjimui farmos nupirkimo prie Brolių Marijonų naujokyno įvyks iškilmingos medžių vardinės: atminčiai Jurgio Washingtono, arkivysk. Jurgio Matulevičiaus ir Provincijolo Tėvo Felikso Kudirkos. Ryšyje su medžių vardinėmis bus pasakytos kalbos apie daug užsipelnčius didvyrius.

Po visų ceremonijų prasidės farmoj visuotinas pasilinksminimas, žaidimai, įvairūs bizniai, zanavykų su aukštaičiais virvės traukimas, valgiais ir gėrimais šv. Juozapo namo šeiminkinių pagamintais visi gerės. Jei oras bus tinkamas, tai Ciceros žemaitis pašoks aukštaitišką kazoką. Jam gelbės vestsidietis Steponas Rokas.

Kolegijos Rėmėjai:

O. Skulienė, Detroit, Mich.	3.00
J. Galevičius, Worcester, Mass. ...	1.00
M. Bernotienė, S. Boston, Mass. ...	1.00
M. Paulauskienė, Ind. Harbor, Ind. ...	1.00
A. Shukis, Naugatuck, Conn.	2.00
Statkaitė, Brockton, Mass.	2.00
Pr. Norkienė, Brockton, Mass. ...	1.00
Rašinskienė, Cicero, Ill.	25.00
Barb. Lindžienė, Chicago, Ill. ...	3.00
Barb. Labutienė, Younkers, N. Y. ...	1.00

(Zus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Remėjų Centras.*

NEW YORK, N. Y.

“New York American” laikraštis šių metų birželio 18 d. rašo:

“Kazimieras E. Hess, buvęs Lietuvių Katalikų Bažnyčios kunigas, sulaikytas už vagystę, vertės \$2500.00 Essex Market Teisme, kaip nusikaltėlis, pabėgėlis iš Philadelphijos. Jis buvo teisiamas antra dieną birželio 21 d.”

Pasiteiravus apie šį “lietuvi kunigą,” sužinota štai kas:

Kazimieras Hess yra lenkas, gimęs ir augęs Krakovoje, Lenkijoje. Ten iš gimnazijos pašalintas, atvyko į Kanadą, vėliau į Chicagą. Čia susipažino su Žukausku. Pas šitą tai poną Žukauską, kuris yra Philadelphijos nezaležninkų pryčeri, Hess per šią žiemą ėjo “vikaro” pareigas. Štai iš kur jo lietuviškumas: jis gyveno pas lietuvi nezaležninką pryčerį Žukauską.

Pernai pas tą patį p. Žukauską gyveno, vedęs bylą anais metais prieš “Draugą” p. Geniotis, nezaležninkų “arkivyskupas.”

Žukauskas savo bendramanį Geniotį išvarė. Geniotis atvyko į Newark — Harrison ir čia išplėtė savo darbuotę.

Įdomus tas faktas, kad savo pagelbininku laiko p. Liutkauską — Liūtą, laisvamanių vadą, kuris annomet buvo Kaune United States of America laivų kompanijos agentu.

Jo žmona mokė lietuvių vaikus “katekizmo” Newark'o mieste, Čiubano svetainėje, 325 Lafayette St. Šiomis dienomis tą “mokyklą” valdžia uždarė.

Žmonės kalba, kad pats p. Liūtas yra Geniočio misijonierius Lindeno lietuvių tarpe.

Visą nezaležninkų darbuotę stropiai remia Brooklyno lietuvių laisvamanių laikraštis “Vienybė.”

Tiktai reikia stebėtis — kokios anomalijos pasiekė lietuviai laisvamaniai: lietuviai tampa lenkų bernais!

LIETUVOS ŽINIOS

LAIŠKAS IŠ LIETUVOS.

Brangieji!

Dar mėnesio nėra, kaip apleidau Chicago, Ill., kur liko mano brangieji, ir jų visų labai pasiilgau. Iš New Yorko tiesiog keliavau į Klaipėdą. Aplankiau Kretingoje Tėvus Pranciškonus, Padvariuose pas seseles pranciškietes užtrukau keletą dienų. Apsipažinau su jų gyvenimu. Turėjau progos šventadienyje jų kuklioje kopyltėlėje klausyti šv. Mišių ir išgirsti man malonias lietuviškas šventas jų giesmes. Džiaugiausi vienuolių sesučių gražiai išsiūtais arnotais; ypač man patiko vienas žalios spalvos, kuri Aušros Vartų Altorių Puošimo Draugijai patarčiau savo bažnytėlei nupirkti, nes kaina labai prieinama, sesutės sakė: atiduotų už \$80. Apsistojau pagyventi netoli Telšių pas savo giminaitę. Nors dabar Amerikoje bedarbė ir sunkus pragyvenimas, bet man atrodo, kad Amerikoje gyvenimas vis gi patogesnis ir lengvesnis už Lietuvos gyvenimą; kur žmogus jaučiasi visai nereikalingu; nes Lietuvoj tik pinigų reikia o ne žmonių; kadangi mano sutaupinti centai randasi Amerikoje, tai čia paviešėjus noroms-nenoroms, jei ne rudenyje, tai pavasaryje tikrai manau grįšti. Sveikinu Altorių Puošimo Draugiją, Tretininkų Broliją, dėkoju už Jūsų malonias išleistuves, ligi pasimatymo, sudie!

V. Butkienė

JEZNAS. — Sekmadienį rugpiučio 7 d. š. m. Jezno (Alytaus aps.) Moterų sągos narės iškilmingai šventė savo skyriaus dešimties metų sukaktį. Vienos iš vakaro kitos ryto atliko išpažintį. Jų intencija Pralotas V. Vaičiulis atlaikė iškilmingą sumą su klierikų asista. Per sumą visos sągos narės “in corpore” ėjo prie Dievo stalo ir priėmė šv. Komuniją. Labai gražus išpūdis buvo tuo laiku bažnyčioje, matant moterų didelį būrį organi-

zuotai einant prie Dievo stalo. Laike pamaldų visos narės stovėjo rikiuotai po savo vėliava.

Po sumos kun. J. Zabulionis sakė pamokslą. Po pamaldų procesija į kapus pasimelsti už mirusias nares, bet delei didelio lietaus neįvyko.

Po mišparų parapijos svetainėje buvo jubiliejinis balius-pietūs, visoms narėms, viešnioms ir svečiams susirinkus, kuomet jau viskas buvo parengta ant stalų, p. Šaulinskienė, Jezno moterų są-gos skyriaus pirm., atėjęs į kleboniją, paprašė Pralotą Vaičiulį, kun. J. Zabulionį ir klierikus į balių; įžengus į svetainę kunigams ir klierikams, Pavasarininkų orkestra užgrajijo maršą. Visiems susėdus už stalo, pirmininkė paprašė gerb. Pralotą atkalbėti maldą. Po maldos prasidėjo pietūs. Laike baliaus ir tarpe kalbų su pertraukomis griežė Pavasarininkų orkestra.

Kiek užkandus prasidėjo sveikinimai: pirmiausia gerb. Pralotas Vaičiulis perskaitė sveikinimo telegramą, prisiųstą J. E. Vyskupo J. Kuktos, kuris sveikino ir laimino; toliaus buvusio klebono, vietinės kuopos įkūrėjo, kun. J. Galaunės buvo sveikinimo telegrama; po to sveikino Pralotas Vaičiulis nuo savęs ir parapijos vardu, gražia prakalba pritaikyta šventei; po Praloto sveikino iš Kauno atvykusi Moterų sąjungos centro atstovė p-lė Dr. Karvelytė.

Sąjungietėms pagiedojus keletą gražių dainelių, vėl kalbėjo p-lė Dr. Karvelytė, delko katalikės moterys turi rašyti ir priklausyti prie katalikių moterų sąjungos? Ir kokia nauda yra moterims priklausant prie moterų sąjungos? Po prakalbai orkestras pagrajino ir dar buvo padainuota įvairių dainelių ir draugiškai tarp savęs pasikalbėjus, pirmininkė paprašė visų svečių eiti ant šventoriaus ir atminčiai dešimties metų nusifotografuoti.

Nusitraukus fotografijas ir grįžus į

svetainę prie pačių sąjungiečių pagaminto alučio prasidėjo vėl kalbos: p-lė Dr. Karvelytė pranešinėjo apie Sąjungos ir abelnai apie Moterų reikalus, pirmininkė p. Šaulinskienė Chicagos kun. Šaulinsko brolienė, apie savo kuopos dešimtmečio darbus ir kvietė visas moteris prisirašyti Draugijon.

Galutinai gerb. Pralotas Vaičiulis įnešė sumanymą, kad p. Šaulinskiene, išbuvusią dešimtį metų kuopos pirmininke ir daug kuopai pasidarbačiusią pakelti garbės pirmininke. Visi, vienu balsu, ir su didžiausiu entuziazmu p. Šaulinskiene pakėlė į garbės pirmininkes. Šaulinskienė širdingai dėkojo ir pasižadėjo dar su didesne energija ir pasišventimu darbuotis ateityje.

Kun. J. Zabulionis tarp kitko pasakė: "ilgus metus Amerikoje būdamas dalyvavau įvairiuose pokyliuose, bet tokia draugiškame baliuje esu pirmą kartą ir sąjungietėms linkiu savo narių skaičių penkiolikos metų sukakčiai patrigubinti ir į būsiančią puotą ne saulę, bet jau, Praloto sodą užpildinti. Baigta jubiliejaus iškilmės tautos himnu. *Ex-amerikietis*

JURBARKAS. — Jurgis Titlius, gyv. Klišių k. apie porą kilom. nuo Jurbarko, kasė šulinį. Kuomet sustojo slinkę cementiniai kubilai, po poros dienų minėtas Titlius leidosi į šulinį patikrinti ar nebus kiek paslinkęs žemyn cementinis rentinys. Nusileidęs iki 6 metrų gilumo (jau buvo iškasta apie 15 mtr.) iš karto išvirto iš virvių ir nukrito į dugną, kur buvo apie pusė metro vandens. Nelaimingojo žmona, patyrusi kas atsitiko, pradėjo šaukti pagalbos. Tuo tarpu atsitiktinai važiuavęs į Jurbarką Jonas Ignatavičius iš Lukšių k., Jurbarko valsč., sutiko leistas į šulinį ir ištraukti tą nelaimingąjį. Besileidžiantį Ignatavičių ištiko ta pati nelaimė kaip ir Titlių. Tuomet žmonės susirinkę į nelaimės vietą suprato, kad šulinyje yra daug negero oro (angliarūksties). Kiti

leidosi patikrinti, bet jau prisirišę prie virvės. Ir iš tikrųjų pasirodė, kad 10 mtr. iš apačios buvo persipildę negeru oru, nes aplietas žibalu šiaudų gabalas ir padegtas 5 metrų gilumoje geso kaip vandeniui apipiltas.

Šulinį išvėdinus šiaudų prikimštu maišu, leidžiant jį žemyn ir traukiant aukštin, nelaiminguosius ištraukė, bet gydytojui jų atgaivinti nepavyko.

KYBARTAI. — Turgaus dienomis privežama čia visokių maisto produktų, bet kybartiečiams už viską tenka gana brangiai sumokėti, nes Eitkūnų vokiečiai beveik viską išneša, nes jiems jų pinigais mokant viskas labai pigu.

TELŠIAI. — Telšiuose ir apylinkėj siautė baisi audra, kuri pridarė daug eibių: išplakė pasėlius, nudraskė daug stogų, kai kur nutraukė telefono telegrafo susisiekimą.

SVEDASAI. — Kariuomenės teismas gavo iš vyr. tribunolo kun. Matulevičiaus iš Svedasų bylos sprendimą, kurioj jis už vieną pamokslą nubaustas 10 mėn. kalėjimo. Tą sprendimą teismas persiuntė prokuratūrai, kad įvykdytų.

KAUNAS. — Paskutiniu metu visiškai sumažėjo emigracija į Pietų Amerikos valstybes.

JONIŠKIS, Šiaulių apskr. — Jau baigiama remontuoti Joniškių bažnyčia. Bažnyčios vidus yra gražiai perteptas. Lėšos bažnyčios remontui buvo gautos iš loterijos, kurią buvo surengęs klebonas Korzonas.

Dabar dar reikia bažnyčią iš lauko paremontuoti, nes vietomis tinkas jau yra nukritęs.

PANEVĖŽYS. — Panevėžio mieste rasta pinigams dirbti įrankiai ir medžiagos. Pinigus dirbo liejimo būdu gipso formomis iš cino. Policija pinigų dirbėjus suėmė.

KRETINGA. — Tėvai Pranciškonai baigia statyti vienuoliams naujokams tin-

kamą naujokyną, kursai savo įrengimais yra panašūs Amerikos namams: turės bendrą šildymą.

V. Butkienė

TELŠIAI. — Naujai pastatyti Telšių klierikams seminarijos namai labai gražiai atrodo ir turi amerikoniškus įrengimus.

V. Butkienė

PADVARIAL. — Dar tik trys metai, kaip šioje vietoje, apie 4 kilometrų nuo Kretingos atstumoje, apsigyveno Seserys Pranciškietės, o jau yra sukurtas nemažas vienuolynas, kurio rąstų sienos aiškiai parodo vienuolių seselių vienuolinią prastumą ir jų nešamus gyvenimo vargus. Vienuolynas turi ūkį su penketu arklių ir dešimčia karvukių, kurioms dar trūksta tvartų. Vienuolynas priglaudė keletą senelių ir šešetą vargšių mergelių. Vienuolės pačios darbuojasi prie statybos, pačios dirba plytas ir jas sunėšia. Apžiūri daržus, darželius ir dirba lauke. Tokį didelį darbštumą seserų vienuolių sunku kur-nors kitur būtų matyti. V. Butkienė

MARIAN HILLS COLLEGE HINSDALE, ILL.

Kas nori studijuoti Lietuvių Kolegijoje tesikreipia Rev. Dr. J. Navickas, St. Mary's College, Thompson, Conn. bet kas iš Vakarinių Amerikos Valstybių, tai yra, iš Illinois ir aplinkinių valstybių, negali keliauti į Connecticut, tai pirmųjų dvejų kolegijos metų mokslą gali įgyti Marian Hills Kolegijoje.

Kreipkitės adresu:

REV. V. KULIKAUSKAS,
Marian Hills College,
Hinsdale, Ill.

Klausimai Ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar vedusieji gali gyventi kaip brolis su seseria? "L." Sk.

ATSAKYMAS. Gali, jei tai daro su gera, kilnia intencija.

KLAUSIMAS. Ar geras mano įstojimas į šv. Pranciškaus Trečiąjį Zokoną, kuomet aš nepadaviau ir negavau naujo vardo? Hamtramkietė, Mich.

ATSAKYMAS. Geras, jei kitus dalykus gerai išpildei. Vardas čia neturi svarbos.

KLAUSIMAS. Kas man manyti apie šį sapną: "Kiek yra metų po paskutinių karų, aš nei neatsimenu. Bet po tų marų aš sapnavau arba regėjau miege Worcester'io miestą. Vietoje buvo tiek daug žmonių, kad aš negalėjau matyti krašto. Susyk tokis didelis vanduo buvo ant jų užleistas, kad jų nebuvo matyti. Po valandėlės vanduo nuslinko. Trečdalis žmonių buvo prigėrę. Kurie išliko gyvi, tai Dievas laukė, kad jie bus geresni, bet jie nepasitaisė. Dievas leido antrą vandenį, bet jau daug didesnį už pirmąjį. Po šio vandens mažai žmonių liko gyvų. Suskaičiau tik apie 20. Bet jie visi buvo balti ir labai gražūs. Balsas man sakė, kad tie žmonės galės gyventi ilgiau. Pirmas vanduo manęs nepasiekė, antrasis užliejo kojas.

1931 metų vasarą, nepamenu, kokia tai buvo diena, vėl girdėjau miege balsą. Jis man sakė: "Nelauksiu žmonių ant šios žemės, nes negerai gyvena.

Balsas man neįsakė skelbti viešai tą mano sapną, arba regėjimą, bet aš bijojau jį slėpti. Maniau, kad nekurie žmonės, jį sužinoję, pasibaisės nuodėmių. Todėl norėjau, kad būtų paskelbtas.

ATSAKYMAS. Su sapnais reikia apsieiti, kaip su sapnais. Gerų sapnų turiniu galima naudotis geriems tikslams.

KLAUSIMAS. Ką reiškia didžiosios ir mažosios žvakės ant altorių? "L." Sk.

ATSAKYMAS. Nieko nereiškia nei jų

didumas, nei mažumas.

KLAUSIMAS. Delko kunigas negali laikyti šv. Mišių be žvakių ir be kryžiaus? "L." Sk.

ATSAKYMAS. Mišių tikrumas ir gerumas priklauso ne nuo žvakių ir ne nuo kryžiaus, o tik nuo tikrosios Kunigystės. Kur tik tikras kunigas laiko šv. Mišias ir kad ir be žvakių ir kryžiaus, jos bus visuomet tikroji auka. Bet kadangi Bažnyčioje nuo senų senovės priimta vartoti įvairios apeigos, tai jos ir užlaikomos.

KLAUSIMAS. Ką reiškia neprigulminga bažnyčia? "L." Sk.

ATSAKYMAS. Reiškia, kad ji yra atsiskyrus nuo tikrosios Katalikų Bažnyčios, kurią Jėzus Kristus įsteigė. Tokios neprigulmingosios bažnyčios būva paprastai steigiamos įvairių suvedžiotojų, apgavikų, apsimitusių kunigais. Jokis katalikų vyskupas neturi su jais jokio reikalo. Tokių bažnyčių parapijonais būva žmonės, kurie nesupranta, kas yra tikroji Bažnyčia ir tikras tikėjimas ir kurie keršija už ką nors savo buvusiam klebonui. Tokios bažnyčios nenuves į dangų, nes jos vadams toki dalykai nelabai rūpi.

KLAUSIMAS. Ar tiesa, kad mergina, kuri neturi pašaukimo į vienuoliją, jau tuo pat yra pašaukta į Moterystę? V. D.

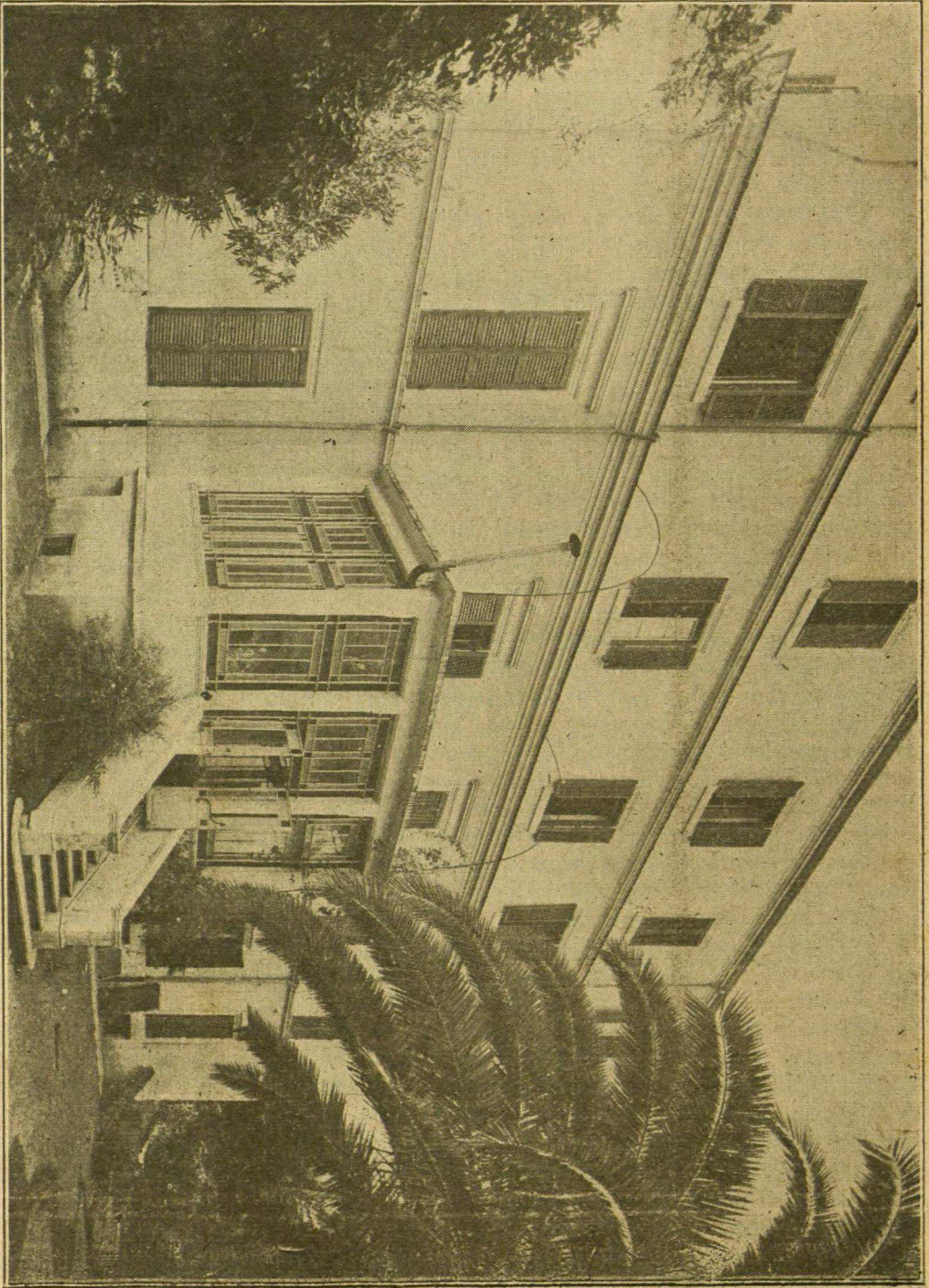
ATSAKYMAS. Apskritai kalbant, tai taip. Dažniausiai ir beveik visuomet taip yra, kad, nestoiančios į vienuoliją, paprastai išteka. Bet tai dar nereiškia, kad jos būtinai privalo tekėti, kad tai taip joms Dievas skyrė.

Ne. Daug yra merginų, kurios nei stoji vienuolijon, nei teka. Tai yra jų sąžinės dalykas.

Daug merginų užlaiko savo mergystę, gyvendamos pasaulyje. Žymi jų dalis nuveikia labai daug gražių darbų Bažnyčios ir visuomenės naudai.

1, -

ALP 2272

MARIJONŲ GENERALINIS NAMAS ROMOJE